॥ ६०॥ व्यक्तदर्शनं ॥ उद्घुद्धबोधं ॥ ६१ ॥ नवयं गुप्तवधहपाकत्यकारित्वेन चित्याः ॥ नाप्यात्मा भातृभार्यापहरणहपाकत्यकारित्वेन तत्रहेतुर्वयमित्यादि ॥ भविद्देशे पणं त्वद्पेक्षया विशेषेण विशेषज्ञत्वेन धर्मतोधर्मशास्त्रमार्गेण॥ कते त्वत्कतपापे स्वकृतवधयोतकत्वहपे व्यापारेच निश्चयोऽत्रपापेऽयमेवदंडद्दित निश्चयोयेषां तादशाः ॥ ॥ ६२ ॥ अत्रार्थेस्मृतिमुपन्यस्यित ॥ दंढ्ययद्दि ॥ कार्यकारणेतिभावप्रधानोनिर्देशः ॥ कार्यत्वं दंढ्यत्वं कारणत्वं दंढ्यितृत्वं ताभ्यां सिद्धार्थे निष्यन्तपरलोकप्रयोज नी ॥ अत्रप्व नावसीदतः ॥ एवं न्याद्यदंडकर्तृत्वानाहमकत्यकारी जातदंद्यत्वाच्च त्वमपि नतथेतिभावः ॥ ६३ ॥ तदेवाह ॥ स्वां प्रकृति स्वकीयं शुद्धस्वभावत्वं ॥ दंढ

सुत्रीवेणसहभात्राहंहयुद्धमुपागतः॥ इत्युक्तावानरोरामंविररामहरीश्वरः॥६०॥सतमाश्वासयद्रामोवाितनंव्यक्तद्र्शनं॥साधु संतमयावाचाधमंतत्त्वार्थयुक्तया॥६१॥ नवयंभवताचित्यानाप्यात्माहिरसत्तम॥वयंभविद्द्रशेषणधर्मतः कृतनिश्चयाः॥६२॥ दंख्रेयःपातयेदंढंदंद्ध्रोयश्चािपदंद्ध्यते॥ कार्यकारणसिद्धार्थावुभोतोनावसीदतः॥६३॥ तद्भवान्दंढ्संयोगादस्माद्दिगतकत्मपः॥ गतःस्वांप्रकृतिधर्म्यादंढदिष्टेनवर्त्मना॥६४॥त्यजशोकंचमोहंचभयंचहृद्येस्थितं॥ व्याविधानहर्यग्यनशक्यमतिवितितुं॥६५॥ यथात्वय्यगदोनित्यवर्ततेवानरेश्वर॥तथावर्ततसुत्रीवमयिचािपनसंशयः॥६६॥ सतस्यवाक्यंमधुरंमहात्मनःसमाहितधर्मपथा नुवर्तितं॥ निश्चरामस्यरणावमार्द्दनोवचःसुयुक्तंनिजगादवानरः॥६७॥ शशिकतमनविचेतसामयाप्रभाषितस्वयदजानता

विभो॥ इदंमहेंद्रोपमभीमविक्रमप्रसादितस्वंक्षममेहरीश्वर॥ ६८॥ दिष्टेन दंडबोधकशास्त्रोक्तेन मार्गेण ॥६४॥ मयं आतृभायीहरणकर्मजनितनर कभयं॥ महूषणनिमित्तपरलोकभयंच दंडेन कर्मणोनाशात्॥ महूषणस्य मयाक्षांतत्वाच शोकमोही तारातारेयविषयी॥ विधानं प्राग्भावीयंकर्म॥ अत्राते दंडस्यैव संहारात्तिरश्वामिष ज्ञानवतां शास्त्रार्थेधिकारोदढःकतइतिबोध्यं॥ ६५॥ तथावर्तेत पितृवदेव तं पालयिष्यावइतिभावः अस्मत्तस्त्रथावत्ति प्राप्तयादित्यक्षरार्थः॥ ६६

तस्य वाक्यं ॥ आत्मनः सुगतेः पुत्रपालनस्यच प्रतिपादकं ॥ ६७ ॥ इदं प्रभाषणं ॥ ६८ ॥